

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Nem henyén-üresen használt kegyes fordulat: Isten kegyelméből bevégeztük a *Magyar Egyházzene* első 20 évfolyamát. Gondoltuk volna? Igen, gondoltuk, de azok hitetlenkedése is javunkra vált, akik kételkedtek, hogy tartósan fönntartható egy tisztán egyházzenei szakfolyóirat; hogy lehet egyensúlyozni az egyházzeneélet valós szükségletei és a magas színvonalú, kérdéseket fölvető, bírálatokat is megfogalmazó szakmaiság között; hogy meg lehet felelni a civil tudományosság szigorú elvárásainak, közben ismeretterjesztést végezni a legszélesebb zenei közélet javára, ugyanakkor bemutatni a sokszor nyomasztó kántor-valóságban küszködők sikereit és mindennapi gondjait, úgy, hogy egyházféltségünkben semmi okot ne adjunk az egyházellenesség látszatára.

Folytatjuk. Feltűnés nélkül, különösebb tervezett módosítás nélkül. Hiszen a szerzők nemzedékváltása az emberi élet rendje szerint szinte meg is történt. Aztán az évek során szinte észrevétlenül változtak egy kissé a tipográfiai, bibliográfiai szabályaink, egy éve valamelyest megújítottuk a lap borítóját is, változtatlanul hagyva a belvék szerkezetét, „minimalista”, de bevált, jól áttekinthető formátumát. Fontolgatjuk új rovatok kialakítását s ezzel új tematika és új szerzők bekapcsolását is, de erőinket mindenekelőtt a színvonalas folyamatossg fönntartására összpontosítjuk.

A folytatáshoz olvasóink támogató figyelmét, mostani és remélt szerzőink, tudósok és az egyházzene egyszerű munkásai jó írásait kérjük. A szerkesztés vesződséges munkáját reméljük megkönnyíteni azzal, hogy a világhálón hamarosan közreadjuk azokat a formai (jegyzetelési, sajátos helyesírási, átírási, kottákra, képmellékletekre, szerkesztett ábrákra vonatkozó) követelményeket, amelyekhez a szerkesztőség tarja magát, s amelyeket néha igen sok munkával (és nemegyszer a szerzők megütközését kiváltva) érvényesítünk a más elvek szerint készült szövegeikben. Ide tartozik az is, hogy folyóiratunk *magyarságát* nemcsak a magyar tematika túlsúlya vagy a szerzők nagy részének nyelvi hovatarozása adja, hanem az is, hogy egy egészséges, az idegen (akár a meggyökerezett, de kiváltható) szavaktól megtisztított stílust tartunk szem előtt. A továbbiakban nagyrészt jelzés nélkül átírjuk a latinizmusokat, anglicizmusokat s más nem feltétlenül szükséges elemeket. Szép gyűjteményt állítottunk már össze a javasolt rokonértelmű szavakból vagy magyar megfelelőkből!

Talán világszerte is páratlan, hogy kölcsönös figyelmet kapva egy folyóiratban jelenjék meg a zsidóság s a teljes keresztény ökumené liturgiája, istentiszteleti zenéje. Ennek záloga a *Magyar Egyházzenei Társaság* kezdettől töretlenül képviselt szellemisége, amely megmutatkozik a nézetkülönbségeket nem elhazudó, de tiszteletteljes, egymás érzékenységére tekintettel levő megfogalmazásban, a gondosan kiegyensúlyozó szerkesztésben. Már össze is állt a következő szám anyaga. Tehát jövőre és *ad multos annos!*

A Felelős szerkesztő